

det er mange, og det er meget vidtløftige Byggeforetagender —, og hvad vilde disse, dersom man i Fjor havde ladet Krisen forløbe frit og ikke havde vedtaget denne Bankgarantilov. Saa var utvivlsomt det allerførste, der var sket, det, at den allervæsentligste Del af disse Byggeforetagender var bleven standset med eet Slag, og Resultatet deraf igen var blevet en Arbejdsløshed langt større end den, vi se i Dag. Og netop fordi disse Kalamiteter ere blevne hindrede, hævder jeg med fuld Ret, at de, der i første Række have høstet godt af Bankgarantien, ikke ere Bankerne selv, ej heller Fabrikkerne, men dem, der vilde være komne til at gaa arbejdsløse, og som nu ere blevne fri for det.

Saa spurgte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, hvad der var vundet ved, at vi vilde holde Ro over Forholdene i Februar i Fjor, nu havde Udlandet jo faaet at vide, at der var andre Pengeinstitutter dragne med ind i Kalamiteten. Ja, det er rigtigt, nu har Udlandet faaet det at vide, men det er dog faktisk, at nu er Efterretningen bleven modtaget med Ro, ikke alene i Udlandet, men ogsaa i Indlandet, pekuniært set — ikke politisk —, og vi have ikke nogen som helst Garanti for, at den samme Ro kunde være opnaaet, hvis denne Meddelelse var kommen umiddelbart efter den kritiske Periode i Fjor. Vi have faktisk ved at yde denne Bankgaranti, dels direkte ved Loven og dels ved det, der skete overfor Bankerne i Jylland, opnaaet Ro, og det maa anerkendes, at det var et Resultat af det, der skete. Om der muligvis kunde have været andre Veje, hvorved Roen kunde være bleven bevaret, nytter det ikke nu at diskutere. Der var faktisk fundet en Vej, der gav Ro, og det maa anerkendes.

Skønt det ellers ikke kunde falde mig ind særlig at komme ind paa de Ting, som angaa selve Bankkomiteen, maa jeg sige, at jeg har en anden Opfattelse end den, som det ærede Medlem nu gjorde gældende om, at der var givet Bankkomiteen kriminell Aktionsret, som det ærede Medlem kaldte det. Det er vistnok fuldstændig forkert. Det, der er sket, er det, som den højterede Finansminister vistnok ogsaa sagde i Gaar, at Bankkomiteen kan henlede Opmærksomheden paa visse bestemte Ting, den ansøer det for nødvendigt at undersøge, og denne Undersøgelse foretages af helt andre Personer end dem, der sidde

i Bankkomiteen, og den Komité, som foretager disse Undersøgelser, afgiver, saavidt mig bekendt, Beretning, ikke en Gang til Bankkomiteen, men direkte til Justitsministeriet. Det bliver nu som før Justitsministeriet, der har den kriminelle Aktionsret, og som afgør, om der paa Grundlag af det, der er oplyst ved Undersøgelserne, er Grund til at indlede kriminell Tiltale eller ikke. Saaledes er min Opfattelse. Jeg har ikke Indtrykket af, at Staten eller Justitsministeriet har fraskrevet sig den kriminelle Aktionsret.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted). Det ærede Medlem udtalte i Gaar sin Forbavselse over, at jeg skulde have hævdet saadant noget som, at det, at Bankgarantien for Bankerne her i København blev offentlig bekendtgjort, kunde skaffe Ro, medens Offentliggørelsen af Garantien for de jyske Banker vilde have skabt Uro. Jeg forstaar ikke rigtig det ærede Medlems Tanke. Selvfølgelig mener jeg ikke, at Garantien som saadan, maaske heller ikke Meddelelsen om Garantien, vilde skabe Uro. Nej, det var en Fornægtelse af den Diskussion, der var fremme den Gang, vi havde Krisen over Hovedet her i København, hvilken Krise var dæmpet ved den vedtagne Lov — det anerkendes af alle —, jeg mener uvægerlig vilde have skabt Uro, den vilde være kommen, hvis man kort Tid efter Vedtagelsen af Garantiloven var begyndt her i Salen at drøfte paa lignende Maade Forholdene i Jylland. At dette ogsaa var den ledende Tanke for Finansminister Vilhelm Lassen — jeg har aldrig talt med ham om dette Punkt, men jeg har haft Følelsen af, at det var Drivfjederen for ham —, have vi i Dag faaet et eklatant Bevis paa ved det, der blev refereret af det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) om afdøde Finansminister Lassens Henvendelse til ham. Det er for mig uomtvisteligt, at den Ro, som vi saa at sige have købt i dyre Domme ved at give denne Garantilov, vilde være bleven forskertset, hvis vi i Løbet af ganske kort Tid derefter havde indladt os paa at diskutere Sagen om igen...

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

N. P. Jensen: Nej!